

Projekty przepisów zmieniających (lub nowych)	Status projektu	Opis projektowanych zmian	Planowana data wejścia w życie zmian	Planowana data stosowania zmian
<p>Zamiana projektu Unii Rynków Kapitałowych na Unię Oszczędności i Inwestycji (Savings and Investment Union)</p>	<p>1. W kwietniu 2024 były włoski premier Enrico Letta w raporcie „Much more than a market” zaproponował stworzenie Unii Oszczędności i Inwestycji w miejsce CMU.</p> <p>2. 27.06.2024 miało miejsce wystąpienie publiczne w tej kwestii. Nagranie dostępne pod linkiem: Recording of the conference EESC (europa.eu)</p>	<p>Projekt zawiera nowe propozycje w celu inwestowania oszczędności i zwiększenia atrakcyjności EU dla zagranicznych inwestorów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzenie nowego, ogólnounijnego produktu emerytalnego, opartego na automatycznej rejestracji, 2) ujednoczenie długu UE - tak, aby obligacje emitowane przez KE, EBI i Europejski Mechanizm Stabilności, nie były zróżnicowane na rynku, a zamiast tego sprzedawane jako jeden produkt, 3) utworzenie Europejskiego Kodeksu Biznesu, który dawałby firmom alternatywę w stosunku do przestrzegania istniejących kodeksów krajowych i pozwalałaby na szybszą europeizację – można byłoby zachować kodeksy krajowe, zapewniając jednocześnie atrakcyjną alternatywę na poziomie europejskim, i zmniejszyć złożoność prawną dla inwestorów na rynku kapitałowym w firmach UE, 4) rozszerzenie swobód jednolitego rynku - przepływu kapitału, siły roboczej, towarów i usług - o swobodę badań, danych, wiedzy, kompetencji, innowacji i edukacji. Traktowanie innowacji jako "wolności" na równi z pozostałymi czterema identyfikuje najpilniejszy problem Europy. W obliczu trudności demograficznych, przyszły wzrost produktywności w UE będzie musiał w znacznie większym stopniu opierać się na tworzeniu innowacji i zwiększaniu wykorzystania technologii w całej Unii, 5) umacnianie silnej i trwałej roli sektora publicznego - na przykład w zakresie korzystania z otwartej infrastruktury publicznej i udostępniania danych, 6) dostosowanie prywatnych inwestycji do "zasad otwartej wiedzy", 		

		<p>7) zmniejszenie zależności UE, w tym w obszarach takich jak sztuczna inteligencja, gdzie większość dostawców pochodzi z USA, oraz rozszerzenie polityki zmniejszania ryzyka na nowe sektory. Może to wzmocnić pozycję państw członkowskich, takich jak Francja, które są zdeterminowane, aby wspierać konkurentów amerykańskich gigantów technologicznych. Odejście od ryzyka wpłynęłoby jednak na efektywność gospodarczą UE, a odzwyczajenie europejskich firm od korzystania z zagranicznych usług cyfrowych mogłoby utrudnić innowacje w UE. Wysiłki EU zmierzające do powielenia cyfrowych sukcesów USA np. w zakresie systemów płatności, wyszukiwarek, chmur obliczeniowych, nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. UE mogłaby odnieść większy sukces, wykorzystując zagraniczne technologie, rozpowszechniając je w całej gospodarce w celu zwiększenia produktywności firm i wykorzystując je jako trampolinę do innowacji na własnych warunkach,</p> <p>8) europejskie firmy nie są w stanie zwiększyć skali swojej działalności - są sztucznie utrzymywane na niewielkim poziomie z powodu niekompletnego jednolitego rynku. Np. pomimo wieloletnich europejskich regulacji w dziedzinie telekomunikacji, większość operatorów sieci nadal działa tylko w jednym lub dwóch państwach członkowskich. Sektor jest nękany przez niską rentowność (zyski trafiają zamiast tego do dostawców treści online, takich jak amerykańskie firmy big tech) oraz przez rozczarowujące poziomy inwestycji w nowe technologie, takie jak sieci 5G. Brak dostatecznej harmonizacji europejskich przepisów - na przykład w obszarach takich jak przydział częstotliwości widma i zasady przechowywania danych – podczas gdy bardziej zharmonizowane przepisy mogą pomóc zachęcić europejskie firmy do budowania skali przez prowadzenie działalności w całej UE,</p> <p>9) droga do jednolitego rynku telekomunikacyjnego polega na tym, by polityka konkurencji aktywnie pomagała unijnym firmom w zwiększaniu skali działalności. KE powinna traktować</p>		
--	--	--	--	--

		<p>rynki w niektórych sektorach jako ogólnounijne, a nie krajowe, przy ocenie wpływu fuzji na konkurencję. Wymagałoby to od KE zignorowania barier, które faktycznie istnieją w prowadzeniu działalności transgranicznej. Gdyby doszło do fuzji dwóch sieci komórkowych, KE musiałaby prawdopodobnie uznać, że połączony podmiot nie podniósłby swoich cen, zakładając, że inna firma komórkowa z innego państwa członkowskiego UE weszłaby na rynek i świadczyła usługi po niższej cenie. Ale tego rodzaju domniemanie lekceważy rzeczywistość konsumentów. Organy ds. konkurencji - w tym nie tylko te w UE, ale także w USA, gdzie znajduje się większość dzisiejszych globalnych gigantów - sprzeciwiłyby się szerszemu założeniu Letty, że UE powinna stworzyć więcej megafirm. Władze te obawiają się, że wiele z największych globalnych firm ma zbyt dużą kontrolę nad tempem i kierunkiem innowacji. Organy nadzorujące konkurencję postrzegają bardziej otwarte i konkurencyjne rynki jako lepszy sposób na poprawę odporności łańcuchów dostaw i stworzenie bardziej zróżnicowanej i odpornej na wstrząsy gospodarki europejskiej,</p> <p>10) potrzeba zintensyfikowania europejskiej polityki przemysłowej. Przepisy UE zabraniają państwom członkowskim przyznawania dotacji własnym firmom. Jednak KE wielokrotnie przyznawała szerokie wyjątki od tej zasady - w odpowiedzi na pandemię Covid, skoki cen energii spowodowane wojną na Ukrainie, z powodu obaw o wycofanie inwestycji z Europy dzięki dużym dotacjom dostępnym w ramach amerykańskiej ustawy o redukcji inflacji. Niewielka liczba państw członkowskich, w szczególności Francja i Niemcy, w największym stopniu skorzystała z tego złagodzenia zasad pomocy państwa. Grozi to podważeniem jednego z kluczowych osiągnięć jednolitego rynku: równych szans i braku konkurencji w zakresie dotacji między państwami członkowskimi,</p>		
--	--	---	--	--

		<p>11) finansowanie publiczne będzie miało zasadnicze znaczenie dla sprostania dużym wyzwaniom Europy, takim jak transformacja ekologiczna i cyfrowa, i więcej dotacji musi zostać wydanych przez UE, a nie państwa członkowskie, aby utrzymać równe warunki działania. Jednak Niemcy i mniejsze, oszczędne państwa członkowskie sprzeciwiają się kolejnej wersji funduszu odbudowy po pandemii Covid-19. Niedawne wysiłki zmierzające do utworzenia "europejskiego funduszu suwerenności" w celu opłacenia polityki przemysłowej UE poniosły porażkę. Duże państwa członkowskie są niechętnie do przekazania UE pełnej kontroli nad polityką przemysłową. Państwa członkowskie powinny przekazać część swoich krajowych dotacji na projekty ogólnoeuropejskie,</p> <p>12) istotne znaczenie ma poprawa stosunków gospodarczych z USA, jednak koncepcja pracy na rzecz jednolitego rynku transatlantyckiego jest zbyt daleko idąca. Zarówno umowa o wolnym handlu jak i Rada Handlu i Technologii UE-USA niewiele osiągnęły.</p>		
<p>Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków państwowych prowadzących działalność maklerską, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2</p>	<p>Projekt z dnia 4.07.2024</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Banki państwowe (konkretnie BGK) prowadzące działalność maklerską podlegają wymaganiom analogicznym jak pozostałe banki prowadzące działalność maklerską. 2. Banki powiernicze świadczące usługi pośrednictwa w pożyczkach papierów wartościowych podlegają wymaganiom analogicznym jakie obowiązują w tym zakresie firmy inwestycyjne. 3. Firmy inwestycyjne nie będą musiały informować emitentów lub wystawców instrumentów finansowych o oferowaniu, rekomendowaniu albo w inny sposób umożliwianiu nabycia lub objęcia instrumentów finansowych, poza grupą docelową lub w ramach negatywnej grupy docelowej; zostało to uznane za wymogi nadmiarowe (gold plating). 4. Opis zmian IDM przesłała do członków w dniu 9.07.2024 		<p>14 dni od dnia ogłoszenia</p>

<p>ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych</p>				
<p>Projekt rozporządzenia Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym</p>	<p>Projekt z dnia 16.07.2024</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nowy obowiązek wnoszenia rocznej opłaty - równowartość w złotych 1500 euro przez spółkę publiczną, której akcje są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu w przypadku, gdy siedzibą spółki jest Polska. 2. Nowa opłata za zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank państwowy (w wysokości analogicznej, jak wysokość dotychczasowej opłaty za udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej). 3. Nowa opłata za udzielenie bankowi powierniczemu zezwolenia na wykonywanie pośrednictwa w pożyczkach papierów wartościowych w wysokości równowartości w złotych 2000 euro (przyjmowanie i przekazywanie zleceń dotyczących pożyczek papierów wartościowych, zawieranie transakcji pożyczek papierów wartościowych w imieniu własnym i na rzecz dającego zlecenie albo w imieniu i na rzecz dającego zlecenie) 4. Nowa wysokość opłaty (300 euro) za przekazanie do KNF (przez organ nadzoru innego państwa) informacji dotyczących działalności maklerskiej, jaka ma być prowadzona na terytorium RP przez firmę inwestycyjną prowadzącą działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez organ nadzoru innego państwa członkowskiego. 5. Opis zmian IDM przesłała do członków w dniu 18.07.2024 r. 		<p>14 dni od dnia ogłoszenia</p>
<p>Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w spr.</p>	<p>Projekt z dnia 8.07.2024</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wskaźnik bufora antycyklicznego wynosi 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia CRR. 2. Opis zmian IDM przesłała do członków w dniu 12.07.2024 		<p>12 mies. od dnia ogłoszenia</p>

<p>wskaźnika bufora antycyklicznego</p>				
<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz ustawy o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (nr projektu UC64)</p>	<p>Projekt z lipca 2024</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Projektowana regulacja stanowi implementację Dyrektywy 2022/2381 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów spółek giełdowych oraz powiązanych środków, która ma na celu usprawnienie stosowania zasady równości szans kobiet i mężczyzn na stanowiskach kierowniczych, przez ustalenie wymogów dotyczących procesu selekcji kandydatów na te stanowiska. 2. Przepisy dyrektywy odnoszą się do niedostatecznie reprezentowanej płci w organach spółek. Prawodawca europejski ustanawiając środki mające na celu osiągnięcie bardziej zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn w organach spółek instrumentem w postaci dyrektywy ma na celu wprowadzenie minimalnych wymagań dla spółek giełdowych w zakresie selekcji tych kandydatów w oparciu o przejrzyste, niedyskryminacyjne zasady. 3. Przepis artykułu 2 dyrektywy wyłącza ze swojego zakresu stosowania mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 250 pracowników, których roczny obrót nie przekracza 50 mln euro lub których całkowity bilans roczny nie przekracza 43 mln euro). Oznacza to, że tylko te spółki giełdowe, które mają 250 pracowników i więcej oraz spełniają jeden z progów finansowych objęte będą wymogami dyrektywy. 4. Szacuje się, że w przypadku Polski, będzie to mniej niż połowa spółek obecnie notowanych na GPW. Zgodnie z art. 5 dyrektywy, nie później niż 30 czerwca 2026 r. wszystkie duże spółki notowane na rynkach regulowanych UE będą zobowiązane do podjęcia działań zmierzających do zapewnienia równowagi płci w organach spółek. 5. Prawodawca europejski, aby osiągnąć cele dyrektywy, w art. 5 określa także dwa alternatywne progi, do osiągnięcia których 	<p>do 28 grudnia 2024 r.</p>	<p>spółki giełdowe objęte nową regulacją będą zobowiązane do osiągnięcia celów określonych w dyrektywie – w oparciu o ustawodawstwo krajowe – do dnia 30 czerwca 2026 r.</p>

		<p>mogą dążyć państwa członkowskie: w pierwszym przypadku przedstawiciele niedostatecznie reprezentowanej płci będą musieli zajmować co najmniej 40% stanowisk dyrektorów niewykonawczych (art. 5 ust. 1 lit. a); – w drugim przypadku, tj. jeżeli państwa członkowskie zdecydują się zamiast tego zastosować nowe zasady zarówno do dyrektorów niewykonawczych, jak i dyrektorów wykonawczych, odsetek ten spadnie do 33% wszystkich stanowisk dyrektorskich w spółce notowanej na giełdzie (art. 5 ust. 1 lit. b).</p> <p>6. Państwa członkowskie, które wybiorą pierwszą wersję i w związku z tym zastosują dyrektywę wyłącznie do dyrektorów niewykonawczych, nadal będą zobowiązane do ustalenia minimalnych indywidualnych celów dla spółek notowanych na giełdzie, aby poprawić równowagę płci również wśród dyrektorów wykonawczych (art. 5 ust. 2).</p> <p>7. Aby zapobiec sytuacji, w której niedostatecznie reprezentowana płeć osiąga lepsze wyniki niż druga płeć, co ponownie doprowadziłoby do braku równowagi, niezależnie od hipotezy przyjętej przez państwa członkowskie, odsetek mniej reprezentowanej płci nie może przekraczać 49%.</p> <p>8. Przepis artykuł 6 dyrektywy określa narzędzia wymagane od spółek giełdowych służące osiągnięciu celu dyrektywy, skupiające się głównie na procedurze wyboru kandydatów, a także na przygotowaniu ogłoszeń o naborze, fazie wstępnej selekcji, fazie obiektywnej oceny kandydatów (pod kątem przydatności, kompetencji i wyników zawodowych).</p> <p>9. Dyrektywa wymaga od państw członkowskich zapewnienia środków o charakterze sankcyjnym w stosunku do spółek, które nie spełniają wprowadzonych wymogów (w szczególności za naruszenia art. 5 ust. 2 oraz art. 6 i 7 dyrektywy) oraz powiadomienia KE o przyjętych rozwiązaniach w tym zakresie do dnia 28 grudnia 2024 r.</p> <p>10. Termin ten pokrywa się z terminem transpozycji Dyrektywy, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek przyjęcia i opublikowania w terminie do 28 grudnia 2024 r. przepisów</p>		
--	--	---	--	--

		<p>prawnych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy (art. 11);</p> <p>11. Spółki giełdowe objęte nową regulacją będą zobowiązane do osiągnięcia celów określonych w dyrektywie – w oparciu o ustawodawstwo krajowe – do dnia 30 czerwca 2026 r. (art. 5 dyrektywy).</p>		
<p>Projekt rozporządzenia FIDA w sprawie ram dostępu do danych finansowych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010, (UE) 1095/2010 i (UE) 2022/2554</p>	<p>9.07.2024 na posiedzeniu grupy roboczej WPFS (ds. Usług Finansowych i Unii Bankowej) w Radzie dyskutowano non-paper prezydencji węgierskiej dotyczący m.in. dostępu do danych historycznych, schematów wymiany danych, przepisów gwarancyjnych i ochronnych. Następne posiedzenie grupy odbędzie się we wrześniu 2024.</p>	<p>1. Projekt FIDA zakłada wprowadzenie ram prawnych dostępu do danych finansowych użytkowników usług płatniczych, które ustanowią jasne prawa i obowiązki w zakresie zarządzania udostępnianiem danych klientów w sektorze finansowym poza rachunkami płatniczymi.</p> <p>2. Założeniem projektu jest doprowadzenie do powstania bardziej innowacyjnych produktów i usług finansowych dla użytkowników oraz pobudzenie konkurencji w sektorze finansowym.</p> <p>3. Projekt FIDA zakłada m. in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) możliwość udostępniania przez klientów swoich danych (np. instytucjom finansowym lub firmom fintech) w bezpiecznym formacie nadającym się do odczytu maszynowego w celu otrzymywania nowych, tańszych i lepszych produktów i usług finansowych oraz informacyjnych opartych na danych (tj. takich jak porównywarki produktów finansowych, spersonalizowane porady online) 2) zobowiązanie posiadaczy danych klientów (np. instytucji finansowych) do udostępniania tych danych (np. innym instytucjom finansowym lub firmom fintech) przez wprowadzenie wymaganej infrastruktury technicznej i za zgodą klienta 3) zapewnienie klientom rozwiązań umożliwiających pełną kontrolę nad tym, kto uzyskuje dostęp do ich danych i w jakim celu, aby zwiększyć zaufanie do udostępniania danych, m. in. przez wymóg dedykowanych pulpitów nawigacyjnych uprawnień i wzmocnioną ochronę danych osobowych klientów zgodnie z RODO 	<p>początek 2025</p>	<p>początek 2027 (okres przejściowy 2 lat od wejścia w życie na rozpoczęcie stosowania)</p>

		<ol style="list-style-type: none">4) standaryzację danych klientów i wymaganych interfejsów technicznych w ramach systemów udostępniania danych finansowych, których członkami muszą zostać zarówno posiadacze, jak i użytkownicy danych5) systemy odpowiedzialności za naruszenia danych i mechanizmy rozstrzygania sporów w ramach systemów udostępniania danych finansowych, tak aby ryzyko odpowiedzialności nie zniechęcało posiadaczy danych do udostępniania danych:6) dodatkowe formy zachęt dla posiadaczy danych do wprowadzania wysokiej jakości interfejsów dla użytkowników danych przez rozsądną rekompensatę od użytkowników danych zgodnie z ogólnymi zasadami udostępniania danych między przedsiębiorstwami (B2B) na zasadach określonych w projekcie Data Act.		
--	--	---	--	--